Dosarul: 1-36/2026;
Nr. PIGD: 1-26026230-24-1-03032026
15 mai 2026 orașul Criuleni

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

Judecătoria Criuleni, sediul Central
Instanţa de judecată în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecător Alina Arapu-Buţco
Grefieri Irina Cotruță
Cu participarea:
Procurorului Victor Darii
Apărătorului inculpatului Denis Ipatii
Inculpatului Odnostalco Alexandr
Interpret Tatarciuc Marina

examinând în ședința publică, în baza probelor administrate în faza urmăririi penale în ordinea art. 364[1] Cod de procedură penală, cauza penală de învinuire a lui

ODNOSTALCO Alexandr, născut la *****, număr de identitate *****, domiciliat în *****, s.*****, *****, de facto în *****, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, studii medii, căsătorit, un copil minor la întreținere, supus militar, angajat ***** , anterior condamnat, antecedentul penal stins.

de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264 [1]alin. (3) Cod penal,

I. ASPECTELE GENEREALE ȘI DE PROCEDURĂ:

Cauza penală s-a aflat în examinare în instanța de judecată de la 03 martie 2026 până la 15 mai 2026.
Procedura de citare a fost legal executată.

Acuzarea în persoana procurorului s-a pronunţat pentru recunoaşterea vinovăţiei inculpatului de comiterea faptei infracţionale imputate în baza art. 264[1] alin. (3) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, cu încasarea de la ultimul a cheltuielilor judiciare pentru traducerea actului de învinuire.

Partea apărării Denis Ipatii a solicitat ca inculpatul să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) Cod penal, cu aplicarea pedepsei sub formă de amendă, sau după caz cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată.

Inculpatul Alexandr Odnostalco în exercitarea dreptului la ultimul cuvânt, a declarat că sincer să căiește de fapta comisă, recunoscând că a greșit și solicitând iertare de la toți cei vizați.

A C O N S T A T A T :

II. ÎN FAPT:

a. Fapta prejudiciabilă constatată:

Alexandr Odnostalco, la 06 noiembrie 2025, aproximativ orele 00:14 min., fiind deținător al permisului de conducere permis de conducere nr. *****, valabil pentru categoriile „B1" și „B", a urcat la volanul automobilului de model „Volkswagen Passat", cu n/î *****şi deplasându-se pe contrasens pe traseul R-6 în satul Măgdăceşti, raionul Criuleni, a fost stopat de către angajatul de poliție al Inspectoratului Național de Securitate Publică, fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate. În cadrul discuției cu angajatul de poliţie, Odnostalco Alexandr avea semne vizibile ale stării de ebrietate alcoolică, exprimate prin vorbire neclară şi miros specific de alcool din cavitatea bucală, în legătură cu ce, ultimului i-a fost propus de a fi supus testării alcoolscopice cu aparatul „ Drager" şi de a petrece examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei, şi de a i se recolta probele biologice de sânge în cadrul acestui examen medical, preîntâmpinându-l despre răspunderea penală pe care o poartă în caz de refuz, însă ultimul categoric a refuzat. Ulterior, fiindu-i propus de a fi condus la Spitalul Raional Criuleni şi de a petrece examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei, şi de a i se recolta probele biologice de sânge în cadrul acestui examen medical, ultimul a refuzat categoric.

Fiind prevenit de către colaboratorul de poliție despre modalitatea şi ordinea petrecerii examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei, inclusiv şi despre faptul necesității recoltării probelor biologice în cadrul acestui examen medical, precum şi despre răspunderea penală în cazul refuzului de la examenul medical şi de la recoltarea probelor biologice, Odnostalco Alexandr, fiind conştient de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor şi admițând în mod conştient survenirea acestor urmări, categoric a refuzat de a fi testat alcoolscopic cu aparatul ‚Drager" şi de examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei şi de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, prin care fapt a încălcat cerințele pct.11 lit. j) al Regulamentului Circulaţiei Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.357 din 13.05.2009, care prevede că: „conducătorul de vehicul este obligat să se supună, la solicitarea polițistului, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similar", precum şi cerințelor reglementate de prevederile art. 33 alin. (3) lit. c) din Legea cu privire la siguranța traficului rutier nr. 131 din 07 iunie 2007 conform cărora: „conducătorul de vehicul este obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulație, procedurii de testare a aerului expirat şi examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei ori consumului de droguri și de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare.

b. Procedura de examinare:

În cadrul ședinței de judecată din 09 aprilie 2026, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul, printr-un înscris autentic, a declarat că recunoaște în totalitate

faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe, solicitând, astfel, ca judecata să se desfășoare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care le recunoaște și asupra cărora nu are obiecții.

Apărătorul Denis Ipatii în interesele inculpatului a solicitat admiterea cererii privind examinarea cauzei penale în procedură simplificată.

Procurorul Victor Darii, în ședința de judecată, au susținut cererea înaintată de inculpat privind examinarea cauzei penale în procedură simplificată.

Drept urmare în conformitate cu prevederile art. 364[1] alin. (2) și (4) Cod de procedură penală, judecata cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală este posibilă doar în situația în care inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe, iar din materialele cauzei rezultă suficiente date privind vinovăția acestuia. Instanța de judecată admite o astfel de cerere prin încheiere, în măsura în care probele administrate confirmă săvârșirea faptelor de către inculpat și oferă suficiente date referitoare la persoana acestuia pentru individualizarea pedepsei, procedând ulterior la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

În speță, având în vedere că inculpatul Alexandr Odnostalco a declarat că recunoaște integral faptele reținute în rechizitoriu și nu a solicitat administrarea de noi probe, iar din ansamblul probelor administrate rezultă că faptele sunt stabilite și există suficiente date privind persoana inculpatului pentru stabilirea pedepsei, cererea acestuia, semnată personal și depusă până la începerea cercetării judecătorești, a fost apreciată ca fiind întemeiată.

Ținând cont, totodată, de faptul că prin această procedură nu sunt încălcate drepturile și interesele legitime ale părților în proces, instanța de judecată, prin încheierea protocolară din 09 aprilie 2026, a admis cererea inculpatului privind examinarea cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în temeiul art. 364[1] Cod de procedură penală.

c. Poziția procesuală a inculpatului:

În continuare, instanța a procedat la audierea inculpatului Alexandr Odnostalco acesta fiind audiat în cadrul ședinței de judecată, sub jurământ, în conformitate cu art. 108 și art. 364[1] alin. (4) Cod de procedură penală.

Prin expunerea sa factologică, care nu contravine învinuirii formulate prin actul de trimitere în judecată, inculpatul a relatat că, la data de 05 noiembrie 2025, pleca din localitatea ***** în direcția mun.Chișinău, deplasându-se cu automobilului de familie de model „Volkswagen Passat” cu n/î *****. Întorcându-se de la serviciu și avându-l ca pasager pe colegul său l-a transport pe acesta la domiciliul său din s.Ratuș. Reieșind din condițiile climaterice nefavorabile de ceață, ploaie și timp de noapte a încurcat direcțiile de deplasare, din care cauză a ajuns pe direcția opusă, pe care și-a continuat deplasarea pe contrasens. În momentul cînd și-a dat seama că a greșit a intenționat să revină pe banda sa, însă pentru aceasta trebuia să traverseze separatorul metalic, astfel că a hotărât să continue deplasarea pe această bandă , reducând viteza pentru a nu crea o situație de accident.

În momentul în care a încercat să revină pe banda sa, a observat în față girofarurile unui automobil de poliție și a înțeles că urmează să fie stopat. După oprire, colaboratorii de poliție i-au solicitat actele pentru control, însă nu le deținea asupra sa. În urma verificării în baza de date, s-a constatat că este deținător al permisului de conducere, însă nu îl avea asupra sa. Întrucât nu deținea permisul de conducere și, potrivit aprecierii sale, nu circula

neregulamentar în mod evident, colaboratorii de poliție i-au propus să fie supus testării alcoolscopice, pe care acesta a refuzat-o.

Ulterior, a fost rugat să coboare din automobil, a dat curs solicitării și a purtat discuții cu colaboratorii de poliție, fiind întrebat despre motivul refuzului de a trece testarea alcoolscopică. Situația a degenerat într-o neînțelegere, acesta fiind ulterior condus la Inspectoratul de Poliție Criuleni, unde i s-a propus din nou testarea alcoolscopică, pe care a refuzat-o repetat.

A precizat că este conducător auto de aproximativ 6–7 ani și că refuzul testării alcoolscopice a fost determinat de starea de supărare cauzată de conflictul apărut între el și colaboratorii de poliție. A mai declarat că a conștientizat greșeala comisă și consecințele acesteia, apreciind că situația a constituit pentru el o lecție de viață. Având în vedere că sancțiunea prevăzută de norma penală include și amenda, a menționat că, deși situația sa familială nu este favorabilă, va depune toate eforturile pentru a achita amenda, precum și cheltuielile judiciare aferente procesului.(f.d.154).

Pe lângă faptul că inculpatul a recunoscut vina integral, vina acestuia în comiterea infracțiunii incriminate, de asemenea este stabilită şi pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală şi care se deţin la materialele cauzei penale şi anume:

- ***declarațiile martorului Mihu Eugeniu,*** care fiind audiat la faza de urmărire penală a relatat că la 05.11.2025 spre 06.11.2025, era în în serviciul de patrulare, durata 12 ore pe teritoriul r. Criuleni cu automobilul de serviciu „Dacia Duster”, cu n/î *****, cu colegul Gabura Vitalie. Aproximativ orele 00.14 deja data de 06.11.2025, fiind în s. Măgdăcesti patrulând pe traseul R 6, au observat mijlocul de transport de model Volkswagen, cu n/î *****, care se deplasa pe contrasens în direcția lor. Dat fiind faptul că ultimul se deplasa pe contrasens au hotărât ca să-l stopeze și să constate cauza încălcărilor admise. Conducătorul mijlocului de transport de model Volkswagen *****, s-a conformat la cerința lor şi a stopat pe direcția opusă care se deplasa. Imediat s-au apropiat de automobil şi au solicitat de la conducătorul auto actele mijlocului de transport şi permisul de conducere. Totodată i-au solicitat conducătorului auto ca să coboare din mijlocul de transport. Urmare conducătorul auto a înmânat buletinul lui de identitate, certificatul de înmatriculare, revizia tehnică şi polița de asigurare. Odată ce au primit de la conducătorul auto buletinul de identitate 1-au identificat pe acesta ca fiind cet. Odnostalco Alexandr. Atunci au solicitat de la conducătorul auto Odnostalco Alexandr ca să prezinte permisul de conducere, care i-ar permite să conducă mijlocul de transport. Ultimul a început al căuta prin automobil dar nu l-a găsit. Apoi cet. Odnostalco Alexandr a fost verificat în baza de date eData, unde s-a constatat faptul că ultimul deține permis de conducere. Declară faptul că conducătorul auto Odnostalco Alexandr în timpul stopării se afla de unul singur în automobil, careva persoane în calitate de pasageri nu erau. Din motiv că cet. Odnostalco Alexandr prezenta mai multe semne ca fiind sub influiența băuturilor alcoolice sau a altor substanțe, şi anume, vorbirea lui era neclară si din cavitatea lui bucală se simțea un miros specific de alcool, au hotărât ca să-l testeze cu aparatul Drager. Propunându-i cet. Odnostalco Alexandr, ca să fie testat cu aparatul omologat Drager la ce acesta refuza în continuu. La solicitările lor repetate precum ca ultimul să fie testat cu aparatul Drager, ultimul refuzând a început a fi agresiv, îmbrâncindu-l pe angajatul poliției. Ca urmare văzând starea cet. Odnostalco Alexandr şi nivelul de agresivitate ridicat, au aplicat mijloacele speciale cătuşile. Dat fiind faptul că se aflau pe teritoriul r. Criuleni, ei s-au deplasat la sediul Inspectoratului de Poliție Criuleni. Ajungând la

sediul Inspectoratului de Politie Criuleni, la fel de mai multe ori au propus cet. Odnostalco Alexandr, ca să treacă testarea alcoolscopică, efectuând suflarea în aparatul Drager. Ultimul a refuzat înaintând diferite motive nejustificative. La fel cet. Odnostalco Alexandr, i-a fost propusă deplasarea la Spital pentru ai fi prelevate probe biologice în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei, la ce ultimul la fel a refuzat repetat. Tot acestuia i-a explicat despre răspunderea ce o poartă în cazul când se refuză sau se eschivează de la testarea cu aparatul Drager, adică prevederile art. 264/1 alin. (3). Acesta a refuzat şi testarea cu aparatul Drager dar şi deplasarea la Spitalul Raional Criuleni pentru prelevarea probelor biologice. În scurt timp, toate actele au fost întocmite şi prezentate cet. Odnostalco Alexandr, pentru a face cunoștință cu acestea, cu care ultimul nu a fost de acord şi nici nu a dorit ca să le semneze, refuzându-se de a o face. La 06.11.2025 prin procesul-verbal de ridicare și transportare a vehiculului la parcarea specială a fost ridicat automobilul de model Volkswagen cu numerele de înmatriculare ***** şi dus la parcare specială *****. (f.d.20-22);

- ***declarațiile martorului*** Gabura Vitalie, care fiind audiată de către organul de urmărire penală, la faza de urmărire penală, a dat declarații similare martorului Mihu Eugeniu. (f.d.24-26).

Culpabilitatea inculpatului se mai dovedește şi prin materialele dosarului, descrise în rechizitoriu, care au fost acceptate de inculpt, și anume

- ***Conținutul procesului-verbal de efectuare a testării alcoolscopice cu mijlocul tehnic omologat şi verificat metrologic din 06.11.2025,*** potrivit căruia, Odnostalco Alexandr ***** a refuzat testarea alcoolscopică cu aparatul alcootest de tip „Drager ”. (f.d.7)

- ***Conținutul procesului-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică/narcotică din 06.11.2025,*** potrivit căruia, Odnostalco Alexandr ***** a refuzat testarea alcoolscopică cu aparatul alcootest de tip „Drager”. (f.d.9)

- ***Îndreptarea către Instituția Medico-Sanitară Publică, conform căruia Odnostalco Alexandr*** ***** la 06.11.2025 a fost îndreptat de către agentul constatator Mihu Eugeniu în vederea examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, în cuprinsul căreia se constată refuzul cet. Odnostalco Alexandr ***** de la prelevarea probelor biologice. (f.d.10)

- ***Conținutul procesului-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 06.11.2025,*** conform căruia Odnostalco Alexandr ***** fost înlăturat de la conducerea mijlocului de transport de model„Volkswagen Passat" cu numărul de înmatriculare *****. (f.d. 11)

- ***Conținutul procesului-verbal de ridicare şi aducere a vehiculului la parcarea specială din 06.11.2025,*** potrivit căruia de la Odnostalco Alexandr a fost ridicat automobilul de model „Volkswagen Passat" cu numărul de înmatriculare *****pe motivul refuzului de a fi testat cu aparatul Drager.(f.d. 12)

- ***Conținutul Procesului-verbal de ridicare din 20.11.2025,*** potrivit căruia de la martorul Gabura Vitalie a fost ridicat un suport electronic de tip CD-R pe care au fost stocate fişiere video. (f.d.29)

- ***Conținutul procesului-verbal de examinare din 20.11.2025,*** potrivit căruia a fost supus examinării fişierele video din data de 06.11.2025, în care se conţine momentul documentării cazului de refuz privind testarea alcoolscopică a învinuitului Odnostalco Alexandr, imagini care suprind cum Odnostalco Alexandr se află în interiorul automobilului

de culoare albă, acesta fiind vorbitor de limbă rusă și inițial refuză a se coborî din automobil, dar totuși coboară, acesta avînd o vorbire neclară și o deplasare neuniformă, nesupunându-se colaboratorilor de poliție, comportamentul părții fiind unul agresiv, injurând angajații de poliție și refuzînd de a fi testat, eschivându-se de la cerințele legale a poliției prin diferite metode , nemanifestând dorința de a fi supus testării(f.d. f.d.31-39).

d. Mijloace de probă:

- un suport electronic de tip CD, pe care a fost stocată o înregistrare video care reprezintă momentul refuzului de la testarea alcoolscopică a şoferului Odnostalco Alexandr ***** la 06.11.2025, care se păstrează la cauza penală (f.d.30).

III. APRECIEREA PROBATORIULUI ÎN COROBORARE CU LEGISLAȚIA RELEVANTĂ:

Instanța de judecată consideră că probele administrate în faza de urmărire penală și care au fost recunoscute și acceptate de către Alexandr Odnostalco confirmă circumstanțele de fapt recunoscute de către acesta, fiind suficiente pentru a dovedi incontestabil că fapta există, aceasta constituie infracțiune și a fost săvârșită de către ultimul.

În corespundere cu art. 8 Cod procedură penală și art. 21 din Constituția Republicii Moldova orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție ori deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

În conformitate Conform prevederile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective, iar conform prevederilor alin. (1) şi (2) art. 101 CPP, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În contextul constatărilor relatate mai sus, instanţa menţionează şi prevederile alin. (3) şi (4) art. 101 Cod de procedură penală, conform cărora *nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanţa de judecată*. Instanţa de judecată este obligată să pună la baza hotărîrii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părţile în egală măsură şi să motiveze în hotărîre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

În conformitate cu prevederile art.51 Cod penal temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Potrivit prevederilor art. 99 alin. (2) Cod de procedură penală, probele administrate se verifică şi se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanţă, iar conform art. 100 alin.(4) al aceluiași cod, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv.

Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

În sensul normelor de drept citate supra, se cere a fi precizat faptul că, sarcina probei în materia penală îi revine autorităților statului, fapt ce derivă și din art.6 §2 al CEDO, dar și din jurisprudența CtEDO, care a statuat cu titlu de principiu că în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al art.6 §2 și obligă *inter alia* sarcina de a prezenta probe să revină acuzării.

Alin.1). art. 325 CPP prevede că, *Judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire şi numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu*

Astfel, apreciind probele din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, analizând declaraţiile inculpatului depuse în şedinţa de judecată care sunt în concordanţă cu circumstanţele de fapt ale cauzei şi care se apreciază ca fiind veridice şi convingătoare, instanţa de judecată stabileşte că, fapta inculpatului Odnostalco Alexandr *****, corect şi întemeiat a fost încadrată de către acuzatorul de stat în baza art. 264[1] alin. (3) din Codul penal, adică „ *refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical*”.

În conformitate cu prevederile art. 6 alin. (1) din Cod penal, persoana este supusă răspunderii penale şi pedepsei penale numai pentru fapte săvârşite cu vinovăţie.

Articolul 52 alin. (1) din Cod penal, stipulează că se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei. Alineatul (2) al aceluiași articol, stipulează că în calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: declarațiile bănuitului, învinuitului, inculpatului, ale părții vătămate, părții civile, părții civilmente responsabile, martorului; raportul de expertiză judiciară; corpurile delicte; procesele-verbale privind acțiunile de urmărire penală şi ale cercetării judecătorești; documentele (inclusiv cele oficiale); înregistrările audio sau video, fotografiile; constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale; actele procedurale în care se consemnează rezultatele măsurilor speciale de investigații şi anexele la ele, inclusiv stenograma, fotografiile, înregistrările şi altele; procesele-verbale de consemnare a rezultatelor investigațiilor financiare paralele şi procesele-verbale de consemnare a opiniei organului de control de stat al activității de întreprinzător, emisă conform prevederilor art. 276[1] dacă nu a fost expusă într-un proces-verbal de control; procesul-verbal de control, întocmit în cadrul controlului de stat asupra activității de întreprinzător, un alt act de control/administrativ cu caracter decizional, întocmit de un organ de control în rezultatul unui control efectuat conform legislației speciale în vigoare.

Potrivit art. 93 alin. (3) al Codului de procedură penală se stipulează că, elementele de fapt pot fi folosite în procesul penal ca probe dacă ele au fost dobândite de organele de control de stat, organul de urmărire penală, de organul de constatare sau de altă parte în proces, cu respectarea prevederilor prezentului cod.

În contextul constatărilor relevate mai sus, instanța reiterează și prevederile art. 101 alin. (3) şi (4) Cod de procedură penală, conform căruia nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. Instanța pune la baza hotărârii sale numai acele probe, la cercetarea cărora au avut acces toate părțile în egală măsură.

Raportat la probatoriul administrat în cauză, instanța constată că situațiile de fapt reținute în rechizitoriu reflectă adevărul judiciar şi au fost săvârșite de inculpatul Odnostalco Alexandr, dincolo de orice îndoială rezonabilă, ori inculpatul la 06 noiembrie 2025, aproximativ orele 00:14 min., fiind deținător de permis de conducere, a condus unitatea de transport pe contrasens pe traseul R-6 în satul Măgdăceşti raionul Criuleni, și fiind suspectat de conducerea unității de transport în stare de ebrietate, a refuzat de la testarea alcoolscopică și de la examenul medical în vederea stabiliri stării de ebrietate.

În aceste condiții, instanța reține că faptele comise de inculpat la data de 06.11.2025 întrunesc, sub aspect obiectiv și subiectiv, elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) Cod penal, după indicii calificativi: *refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.*

Or, Odnostalco Alexandr a refuzat testarea alcoolscopică, precum și de a fi supus examenului medical pentru constatarea stării de ebrietate, faptul dat fiind expres consemnat în procesul-verbal de efectuare a testării alcoolscopice, și îndreptarea/ordonanța privind dispunerea testării alcoolscopice sau examenul medical, refuzul fiind expres expus prin refuzul de a semna actele.

La calificarea acţiunilor lui Odnostalco Alexandr instanţa reţine că, în conformitate cu pct. 2 al Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009, prin *testarea alcoolscopică* se înțeleg, acţiunile angajatului Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliţiei sau altei persoane abilitate, instruite în modul corespunzător, orientate spre stabilirea concentraţiei de alcool în aerul expirat la persoana testată, efectuate cu ajutorul mijloacelor tehnice omologate şi verificate metrologic; prin *examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei* (examinarea medicală) – se înțelege un complex de acţiuni şi procedee cu caracter medical, stabilite prin actele normative ale Ministerului Sănătăţii ce au drept scop determinarea şi evaluarea stării de ebrietate a persoanei examinate.

Potrivit pct. 10 din Regulamentul precitat (în redacția HG517 din 15.06.20, MO205-211/14.08.20 art.721) „*Temei pentru efectuarea testării alcoolscopice serveşte suspectarea consumului de alcool, droguri sau de alte substanţe ce provoacă ebrietate, precum şi prezenţa simptoamelor acţiunii alcoolului, drogurilor şi a altor substanţe psihotrope, medicamentelor cu efecte similare acestora: mirosul de alcool din gură, instabilitatea pozei, dereglarea mersului, tremurul accentuat al degetelor, pleoapelor, limbii, comportarea neadecvată, etc*."

Potrivit art. 33 alin.(3) lit. c) al Legii privind siguranţa traficului rutier se stabileşte că, conducătorul de autovehicul este obligat să se supună la solicitarea agentului de circulaţie, procedurii de testare a aerului expirat şi examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei ori consumului de droguri şi de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare.

În conformitate cu prevederile Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009 (în vigoare din 13.07.2009) și anume, pct.11) lit. j): „*conducătorul de vehicul, este obligat să se supună, la solicitarea poliţistului, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanţe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare.*"

În pct. 45) din Hotărârea nr. 28 din 18 noiembrie 2014, Curtea Constituţională a reţinut că: „[...] securitatea traficului rutier prezintă un interes public major, prin urmare asigurarea securităţii este o obligaţie pozitivă a statului. Unitatea de transport, ca participant la trafic, reprezintă o sursă de pericol sporit, conducătorul auto având obligaţia de a respecta anumite reglementări impuse de autorităţi în evitarea riscurilor rezultate din utilizarea autovehiculelor."

În acest context, legiuitorul a reglementat ca fiind prejudiciabilă şi prezentând un pericol social *fapta de refuz a conducătorului auto de a fi testat alcoolscopic, cu ajutorul aparatului Drager sau de a-i fi prelevate probele biologice în vederea stabiliri stării de ebrietate.*

În Hotărârea nr.18 din 18 iulie 2016 cu privire la excepţia de neconstituţionalitate a unor prevederi ale articolului 264^1 alin. (3) din Codul penal (stabilirea stării de ebrietate prin recoltarea probelor biologice), Curtea a menţionat că, instituirea condiţiilor de circulaţie a mijloacelor de transport este un atribut exclusiv al legiuitorului, care a reglementat regimul de circulaţie pe drumurile publice astfel încât desfăşurarea traficului rutier să aibă loc în deplină siguranţă.

Curtea a mai subliniat că, restrângerile cu caracter legal în exerciţiul drepturilor sau libertăţilor conducătorilor mijloacelor de transport pot forma obiectul impunerii unor obligaţii, inclusiv incriminarea refuzului de a se supune executării anumitor obligaţii ce le revin în calitate de participanţi activi la traficul rutier.

De asemenea Curtea a mai reţinut că, necesitatea intervenţiei în viaţa privată prin obligarea conducătorului mijlocului de transport la recoltarea probelor biologice în vederea stabilirii stării de ebrietate este justificată de protecţia unor valori importante ca ordinea publică, securitatea în trafic, prevenirea pericolului pentru viaţa şi integritatea fizică a altor persoane, precum şi prevenirea pericolului asupra vieţii, integrităţii corporale a însuşi conducătorului mijlocului de transport.

Coroborarea normelor mai sus-menționate scoate în evidență faptul că, pentru antrenarea răspunderii penale, este obligatoriu ca procedura de testare a aerului expirat și a examenului medical să fie solicitată de agentul de circulație (alte persoane, ca ofițerii de urmărire penală, inspectorii de investigație, inspectorii de sector nu pot crea această situație-premisă).

Fapta infracțională comisă de inculpatul Odnostalco Alexandr a constat în acțiunea de respingere expresă (refuz) de la efectuarea testării alcoolscopice, de la examenului

medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, precum și a recoltării probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

Administrând materialele cauzei penale, instanța de judecată ajunge la concluzia că acţiunile inculpatului Odnostalco Alexandr se încadrează în baza art. 264[1] alin. (3) Cod Penal după semnele: „*refuzul, conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical*”, precum și fiind dovedită vinovăţia ultimului.

În acest sens, prin fapta comisă, Odnostalco Alexandr a atentat la *obiectul juridic special* al infracțiunii, care îl formează relațiile sociale cu privire la siguranţa traficului rutier, sub aspectul prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport de a refuza de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

Sub acest aspect, instanța apreciază că prin acțiunea sa, inculpatul a adus atingere relațiilor sociale referitoare la obligația conducătorilor auto de a se supune, la solicitarea polițistului, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei. Cu atât mai mult că obligația respectivă fiind instituită în sarcina șoferului prin prisma art. 11 lit. j) din Regulamentul circulaţiei rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009.

Latura obiectivă a infracţiunii, în varianta imputată lui Odnostalco Alexandr, se exprimă în fapta prejudiciabilă, concretizată, după caz, în acțiune sau inacțiune. Fapta prejudiciabilă, se definește prin acțiune de respingere expresă sau tacită a efectuării testării alcoolscopice, a examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei sau a recoltării probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

Respectiv, fapta prejudiciabilă cunoaște 3 modalități de realizare, și anume: a. refuzul (respingere expresă); b. împotrivirea (respingerea expresă, însoțită de rezistență nonviolentă); c. eschivarea (respingerea tacită).

În acest context, instanța de judecată reține că acțiunile inculpatului Odnostalco Alexandr întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) din Codul penal.

Astfel, componența de infracțiune fiind una formală, s-a consumat din momentul în care Odnostalco Alexandr s-a refuzat de la testarea alcooscopică şi examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, precum și a recoltării probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

Latura subiectivă în cazul alin. (3) al art. 264[1] Cod penal, se caracterizează prin vinovăție, ce preia forma de intenție directă, adică, inculpatul a prevăzut caracterul prejudiciabil și antisocial al faptei sale, a conștientizat urmările prejudiciabile, sub forma pericolului creat pentru siguranța traficului rutier, a dorit survenirea urmărilor descrise.

În acest context, analizând acţiunile inculpatului în raport cu prevederile legii penale, instanţa de judecată constată că Odnostalco Alexandr a acţionat cu intenţie directă.

Subiectul infracțiunii prevăzute la art. 264[1] alin. (3) Cod penal este reprezentat de persoana fizică, responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani, are calitatea specială de conducător al mijlocului de transport și deține asupra sa permis de conducere.

Prin urmare, se stabileşte atât temeiul real, cât şi temeiul juridic pentru atragerea lui Odnostalco Alexandr la răspundere penală.

IV. INDIVIDUALIZAREA ŞI STABILIREA PEDEPSEI:

În conformitate cu prevederile art.26 alin. (2) Cod de procedură penală, judecătorul judecă materialele şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă.

Conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, ce se aplică de instanțele de judecată, în numele Legii, persoanelor ce au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Deci, instanța de judecată, în cadrul judecării cauzei cu certitudine a determinat că infracțiunea comisă Odnostalco Alexandr, prevăzută de art. 264^1 alin. (3) Cod penal, conform prevederilor art. 16 alin. (3) din Codul penal, face parte din categoria infracțiunilor mai puţin grave.

La individualizarea pedepsei, instanța se va ghida de prevederile art. art. 7, 8, și 75 alin. (1), (2) Cod penal, care stipulează că la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală; caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei; persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracțiuni, i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului Penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia; în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvârşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată

Din interpretarea art. 75 alin. (l) din Cod penal, se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie ***echitabilă***, ***legală*** şi ***individualizată***.

În conformitate cu prevederile art. 76 din Cod penal, în acțiunile inculpatului Odnostalco Alexandr*, circumstanțe care atenuează răspunderea penală*, nu s-au stabilit.

În conformitate cu prevederile art. 77 din Cod penal, în acțiunile inculpatului Odnostalco Alexandr*, circumstanțe care agravează răspunderea penală*, a fost menționat săvîrșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară

sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză. Aici instanța va puncta că ultimul a fost condamnat anterior prin hotărârea judecătorească din anul 2014 pentru fapta pentru care ultimul a fost condamnat acesta și-a executat pedeapsa, antecedentul penal fiind stins, respectiv circumstanța nominalizată nu poate fi apreciată ca circumstanță care ar agrava răspunderea, urmând a fi exclusă. Însă totodată va fi luată în considerație la individualizarea pedepsei.

Instanța remarcă că, sub aspectul proporționalității pedepsei aplicate inculpatului și pentru o individualizare justă a acesteia, raportate la toate criteriile generale prevăzute de art. 75 Cod penal, trebuie să se țină seama atât de elementele ce țin de materialitatea faptei în sine, cât și de datele referitoare la persoana inculpatului, astfel că chiar dacă individualizarea pedepsei este un proces interior, strict personal al judecătorului, ea nu este totuşi un proces arbitrar, subiectiv, ci dimpotrivă, el trebuie să fie rezultatul unui examen obiectiv al întregului material probatoriu, studiat după anumite reguli şi criterii precis determinate.

Având în vedere circumstanțele expuse supra, dar și scopul legii penale, adică cel al corectării și reeducării inculpatului Odnostalco Alexandr, instanța de judecată consideră că scopul pedepsei penale poate fi atins prin numirea în privinţa ultimului a unei pedepsei sub formă de închisoare, care va fi una echitabilă şi rezonabilă pentru fapta comisă, reieșind din gradul de pericol social concret al faptei relevat prin refuzului ultimului de a fi testat cu aparatul Drager și de la examenul medical pentru a-i fi stabilit concentrația de alcool în sînge că a recunoscut în mod constant comiterea faptei, precum şi faptul că nu se află la prima abatere de acest gen, ci aceasta anterior a mai fost tras la răspundere pentru comiterea unei infracţiuni similare și, deși a executat pedeapsa anterioară, și antecedentul penal este stins, totuși această circumstanță dă dovadă, că inculpatul nu a conștientizat acțiunile faptelor sale prejudiciabile. Urmând a se lua în considerație, totodată și faptul că infracțiunea de care a fost constată vinovăția inculpatului, face parte din capitolul de infracțiuni în domeniul transportului, care în ultima perioadă de timp, au o frecvenţă foarte ridicată, ba chiar, îngrijorătoare s-ar putea spune, se impune aplicarea unor pedepse pentru conștientizarea inculpatului, cât şi a altor conducători auto care prin nerespectarea normelor de bază privind siguranţa circulaţiei pe drumurile publice, pot pune și pun de fapt, în pericol grav, integritatea corporală/viaţa celorlalţi participanţi la trafic.

Prin urmare, pedeapsa sub formă de închisoare, va asigura îndeplinirea scopului de exemplaritate şi educativ al inculpatului, respectiv şi suficient pentru a-l determina pe ultimul să conștientizeze consecințele conduitei sale ilicite în societate și să dețină, pe viitor o atitudine de respect faţă de valorile sociale ocrotite de lege, realizându-se astfel, scopul și supremația legii penale, ori procesul penal trebuie sa fie echilibrat și să tindă la sancționarea faptelor într-o asemenea măsură, încât scopul imediat al sancțiunii aplicate, să determine în timp scăderea infracționalității din rândul infractorilor.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârşite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârşirea infracţiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Astfel, vor fi avute în vedere aspectele referitoare de gravitate a infracțiunii, unde instanța nu pune la îndoială aspectul că fapta dedusă judecăţii prezintă un anumit nivel de periculozitate socială afectând relaţiile sociale privind siguranţa participanţilor la trafic, însă

acesta este ușor atenuant de faptul că inculpatul a condus vehiculul pe drum și la o oră la care circulația rutieră nu este intensă, iar fapta nu a produs evenimente rutiere sau alte urmări socialmente periculoase, inculpatul fiind oprit de organele de poliţie, la indicația cărora ultimul imediat a stopat., faptul că are vârsta de 32 de ani, este căsătorit, încadrat în cîmpul muncii, deci ce atestă că este integrat în societate.

În favoarea inculpatului, instanţa va ţine cont de conduita acestuia după săvârşirea infracţiunii şi în cursul procesului penal, reținând că acesta a avut o atitudine cooperantă cu organele de drept, a recunoscut săvârşirea faptei şi a participat în mod activ la desfăşurarea activităţilor de urmărire penală, și-a revăzut comportamentul care la adoptat față de colaboratorii de poliție.

Anume această pedeapsă, instanţa consideră că va duce la formarea unei atitudini pozitive a inculpatului faţă de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială, principiile morale şi atingerii scopului pedepsei penale, fiind capabilă să determine o seriozitate în persoana ultimului și o conștientizare a necesității respectării legii și a normelor privind siguranța circulației pe drumurile publice, ori inculpatului îi erau indiferente consecințele care reieșeau din conduita sa, respectiv posibilitatea de tragere la răspundere penală, deci antrenarea acestei răspunderi cu consecințele ce decurg din ea, odată ce anterior a mai fost tras la răspundere penală pentru fapte similare.

Conform prevederilor art. 80^1 alin. (2) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art. 181^1–182, 239–240, 242^2, 242^2, 256, art. 264 alin. (2), (4), (6), art. 264^1, 324–335^1, 370 și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Luând în considerație faptul că, prezenta cauză a fost examinată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art. 364^1 Cod de procedură penală în coroborare cu art. 80^1 alin.(2) Cod penal, limita maximă a pedepsei, reducându-se de la 4 la 3 ani, prin urmare noile limite cu care urmează a opera instanța fiind de la 1 an la 3 ani.

Raportând cele supra menţionate, ţinând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei şi coroborarea probelor care furnizează informațiile respective, precum şi indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate şi aşteptările societăţii faţă de actul de justiţie realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanța de judecată apreciază că în privința inculpatului Odnostalco Alexandr, pentru comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (3) Cod penal, este echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Instanţa de judecată, reține că, deşi sancţiunea infracțiunii incriminate inculpatului Odnostalco Alexandr mai prevede pedeapsa cu amendă, care conform prevederilor legislaţiei penale este considerată mai blândă decât pedeapsa închisorii, în privinţa inculpatului nu este rezonabil de a fi aplicată această pedeapsă, deoarece în accepţiunea instanţei aceasta nu-şi va atinge pe deplin scopul, atâta timp cât inculpatul anterior, a fost atras la răspundere penală pentru comiterea unei infracţiuni similare şi nu a tras învăţămintele necesare, contrar

circumstanțelor personale, reținute supra, împrejurări ce nu pot veni să diminueze gravitatea sau consecințele infracțiunii.

Anume pedeapsa cu închisoare va fi de natură să asigure realizarea scopurilor prevăzute de lege, care va veni repetat să atragă atenția lui însuși și persoanelor care tratează cu lejeritate normele care reglementează circulația pe drumurile publice, asupra consecințelor la care se expun dacă nu înțeleg să respecte aceste reguli, în cazul inculpatului deja pentru a patra oară, ceea ce atestă că ultimul sfidează cu penitență prevederile legale, asumându-și implicațiile și riscurile ce este inadmisibil.

Pe de altă parte , instanța având în vedere că de la data comiterii faptei și pînă la data pronunțării sentinței, instanța nu a fost informată că inculpatul ar mai fi săvîrșit infracțiuni, prin caracteristica eliberată de Primăria *****, ultimul pe perioada domicilierii sale a fost caracterizat din punct de vede pozitiv, prin caracteristica eliberată de angajatorul său , la fel a fost apreciat din punct de vedere pozitiv, responsabil, de împrejurările grele de ordin familial, și anume că a avut la întreținea sa un copil încadrat în grad de dizabilitate sever, decesul căruia a survenit la 22.01.2026, concomitent legat de un alt eveniment de nașterea altui copil la 29.01.2026, fapte constatate din înscrisurile prezentate, acest fapt diminuând parțial impactul acțiunii comise asupra valorilor protejate prin norma de incriminare.

În aceste circumstanțe, instanța constată că în speță pedeapsa închisorii nu urmează a fi executată în condiții de izolare de societate, deci fără executarea pedepsei cu închisoarea fiind aplicabile și îndeplinite condițiile prevăzute de dispozițiile art. 90 Cod penal, dispunând suspendarea condiţionată a executării ei, în perioada respectivă, perioadă în care inculpatul urmând să dea dovadă de o responsabilitate civică şi socială la nivel maxim, iar prin comportament ireproșabil şi utilitate publică să demonstreze lipsa necesităţii de a pune în executare pedeapsa cu închisoarea.

Aici instanța, a ghidat de faptul că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să aibă caracter punitiv, însă nu unul excesiv, care să nu prejudicieze principiul proporționalității dintre fapta săvârșită și pedeapsa reală care o merită inculpatul.

Potrivit art. 90 Cod penal: „(1) Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvîrşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvîrşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinînd cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numaidecît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele de probaţiune, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv. (2) Perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă se stabileşte de instanţa de judecată în limitele de la 1 la 3 ani”

Luînd în consideraţie aspectele enunţate, instanța ajunge la concluzia că inculpatul Odnostalco Alexandr poate fi reeducat fără a fi izolat de societate, or, acesta regretă fapta comisă, a contribuit la judecarea cauzei în termeni restrânși prin depunerea cererii de

examinare a cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, de persona ultimului, și acele circumstanțe de ordin familial, avînd un copil mic, de vîrsta acestuia, care ar avea nevoie de a fi crescut de ambii părinți și concomitent să aibă acel suport material din partea tatălui, luîndu-se în considerație că mama direct fiind implicată în creșterea copilului, încât suspendarea condiţionată a executării pedepsei, va corespunde scopului şi principiilor generale de aplicare a pedepsei penale, prin urmare, termenul pentru care va fi suspendată executarea pedepsei de 2 ani, va fi un termen justificat și corespunzător pentru ca inculpatul să se corijeze și ca pe viitor să nu comită fapte infracționale, fapt care real îl va face pe inculpat să reflecte asupra comportamentului său pe viitor și este acea reală împrejurare care îl poate determina pe Odnostalco Alexandr să-și revadă realmente viziunile de viață și, ca consecință, să adopte o conduită pe viitor care să ducă la siguranța rutieră.

Prin urmare, instanța de judecată, în conformitate cu art. 90 Cod Penal, va dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate în privinţa lui Odnostalco Alexandr de închisoare pe un termen de 2 ani, pe o perioadă de probaţiune de 2 ani.

Instanţa ține a sublinia faptul că dispunerea suspendării condiţionată a executării pedepsei este o măsură legală şi temeinică, aplicată în corespundere deplină cu condiţiile stabilite la art. 90 Cod Penal şi care în esenţă oferă un sistem de garanţii sub aspectul eficienţei şi poartă o severitate accentuată de natură să exprime un tratament adecvat inculpatului Odnostalco Alexandr şi să garanteze resocializarea sa viitoare pozitivă, scopul pedepsei va fi atins şi fără condamnarea lui la o pedeapsă privativă de libertate.

De asemenea, potrivit alin. (6) al aceluiași articol, aplicînd condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, instanța de judecată îl poate obliga pe condamnat: a) **să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta;** b**) să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile**.

La adoptarea deciziei în latura suspendării condiționate a executării pedepsei cu închisoarea în privința lui Odnostalco Alexandr instanța urmînd a face referire și la practica CtEDO, în ce privește orientarea instanțelor de judecată la aplicarea sancțiunilor non-privative de liberate. Astfel în cauza VARGA și alții vs Ungaria din 10 martie 2015 (în special § 105) Curtea a concluzionat că ”nu este de competența Curții să indice statelor modul în care ar trebui organizate sistemele lor politică și închisoare penală. Aceste aspecte ridică o serie de probleme juridice și practice complexe care, în principiu, depășesc funcția judiciară a Curții. Cu toate acestea, Curtea ar aminti în acest context, recomandările Comitetului de Miniștri care invită statele să încurajeze procurorii și judecătorii de a folosi cât mai mult posibil alternativele la detenție, în scopul de a rezolva problema creşterii numărului deţinuţilor din închisori (a se vedea în special Recomandarea nr R (99) 22 și Recomandarea Rec (2006) 13 a Comitetului de Miniștri)”.

Reieșind din faptul că prin prezenta sentință a fost dispus de a anula dreptul lui *Alexandr Odnostalco* de a conduce mijloace de transport, instanța de judecată consideră necesar de a obliga inculpatul să transmită permisul de conducere nr. ***** eliberat pe numele său, în termen de până la 10 zile, din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe, către Agenția Servicii Publice, pentru anularea acestuia, ori acest nu a fost ridicat la momentul documentării din cauză că nu-l avea asupra sa.

Mai mult, urmează ca în termen de 10 zile de la data devenirii definitive a prezentei sentințe, să fie remisă în adresa IP „Agenţia Servicii Publice”, o copie a sentinței, pentru includerea în Sistemul informaţional automatizat „Registrul de stat al conducătorilor de

vehicule” a mențiunii despre anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, exercitat de inculpatul Alexandr Odnostalco, născut la *****, c/p: *****.

V. MĂSURA PREVENTIVĂ:

În contextul dezbaterilor judiciare procurorul, apărătorul şi inculpatul nu s-au expus pe marginea aplicării sau menținerii măsurilor preventive în privința inculpatului.

Astfel analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței instanța atestă că inculpatul Alexandr Odnostalco nu se află sub imperiul vreunei măsuri preventive, însă pentru punerea în executare a sentinței, și până când aceasta va deveni definitivă, urmează a se aplica în privința inculpatului o măsura preventivă, cum este ”obligarea de a nu părăsi ţara”.

Din sensul art. 175 alin. (2) din Cod de procedură penală rezultă că, măsurile preventive sunt orientate spre a asigura buna desfăşurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanţă a executării sentinţei.

Raționamentul aplicării măsurii preventive reținute la caz se explică prin faptul că aceasta are drept scop realizarea principiului inevitabilității executării pedepsei penale stabilite de instanță inculpatului.

VI. MIJLOCELE MATERIALE DE PROBĂ ŞI COPURILE DELICTE:

În conformitate cu prevederile art. 157 alin. (1), (2) din Cod de procedură penală constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanţe care au importanţă pentru cauză. Documentele se anexează, prin ordonanţa organului de urmărire penală sau prin încheierea instanţei, la materialele dosarului şi se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidenţă, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deţinătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

Conform prevederilor art. 158 alin. (1) din Cod de procedură penală, corpuri delicte sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum și bani sau alte valori ori obiecte și documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

Potrivit art. 162 alin. (1),(5) din Cod de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte. Documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

Astfel, cu referire la plicul cu un suport electronic de tip CD, pe care a fost stocată o înregistrare video care reprezintă momentul refuzului de la testarea alcoolscopică a şoferului Alexandr Odnostalco la 06.11.2025. (f.d.30), drept urmare instanța va dispune ca după definitivarea sentinței, potrivit prevederilor art. 157 alin. (2) Cod de procedură penală, acestea să se păstreze în continuare la materialele cauzei penale.

VII. CHELTUIELI JUDICIARE:

La adoptarea sentinței instanța soluționează şi chestiunea ce ţine de cheltuielile de judecată.

Potrivit art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare reprezintă cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

Conform art. 229 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi pusă și în sarcina condamnatului care a fost liberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată o pedeapsă, precum și a persoanei în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Instanța reține că, în cadrul urmăririi penale și al ședinței de judecată, au fost stabilite de către acuzator cheltuieli judiciare în mărime de 5.060,16 lei, suportate pentru traducerea actului de învinuire (f.d. 125–137).

Astfel, prin prisma normelor de drept citate supra, instanța de judecată consideră necesar a admite cererea acuzatorului și a încasa de la inculpat cheltuielile judiciare în sumă de 5.060,16 (cinci mii șaizeci lei 16 bani), luând în considerare faptul că inculpatul este apt de muncă, iar suma care urmează a fi încasată în beneficiul statului nu constituie o sarcină excesivă și nu va influența în mod substanțial situația sa materială.

Pentru aceste motive și în conformitate cu prevederile art. 364^1, 382, 384 – 389, 393 – 395 Cod de procedură penală, art. 80^1 alin. (2) Cod penal al Republicii Moldova, instanța de judecată:

H O T Ă R Ă Ș T E:

Odnostalco Alexandr ***** se recunoaşte vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (3) Cod penal al Republicii Moldova, și în baza normei menționate, i se stabilește pedeapsa sub formă de 2 (doi) ani închisoare, cu anularea dreptul de a conduce mijloace de transport cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 din Cod penal, executarea pedepsei stabilite lui Odnostalco Alexandr se suspendă condiționat pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani, cu liberarea ulterioară de pedeapsă, cu condiția ca acesta în termenul de probațiune, **se va prezinta la organul de probațiune la datele fixate de acesta și să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile.**

Termenul executării pedepsei- condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, stabilite lui Odnostalco Alexandr, a-l calcula din momentul definitivării sentinței.

Se informează Odnostalco Alexandr, că dacă în decursul perioadei de probaţiune va încalcă în mod sistematic obligaţiile stabilite, poate determina pronunțarea unei încheieri cu privire la anularea condamnării cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei şi la trimiterea condamnatului pentru a executa, deplin sau parțial, dar nu mai puțin de 1/3 din pedeapsa stabilită prin hotărîrea instanţei de judecată.

Se informează Odnostalco Alexandr despre obligaţia acestuia de a se prezenta, în termen de 5 zile de la momentul rămânerii definitive a prezentei sentinţe, la organul de probaţiune, în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul, la caz Biroul de Probațiune *****, în vederea executării pedepsei aplicate.

Se aplică în scopul asigurării executării pedepsei în privința lui Odnostalco Alexandr măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi ţara, care se menţine până la intrarea sentinţei în vigoare.

La intrarea sentinței în vigoare, se va remite în adresa IP „Agenţia Servicii Publice”, o copie a sentinței, pentru includerea în Sistemul informațional automatizat „Registrul de stat al conducătorilor de vehicule” a mențiunii despre anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, exercitat de inculpatul ODNOSTALCO Alexandr *****, la *****, c/p: *****.

Mijlocul material de probă - suportul electronic de tip CD, pe care a fost stocată o înregistrare video, care a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă şi a fost anexat la materialele prezentei cauze penale, după definitivarea sentinței, potrivit prevederilor art. 157 alin. (2) Cod de procedură penală, urmează a fi păstrat în continuare la materialele cauzei penale.

Se încasează de la ODNOSTALCO Alexandr *****, la *****, c/p: *****, originar și domiciliat în *****, s.*****, *****, de facto în ***** în beneficiul Statului suma de 5.060,16 (cinci mii șaizeci lei 16 bani), cu titlu de cheltuieli de judecată.

Sentința motivată, pronunțată în ședință de judecată publică la data de 15 mai 2026.

Sentinţa este cu drept de recurs în termen de 15 zile la Curtea de Apel Centru, prin intermediul judecătoriei Criuleni.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Arapu-Buţco Alina**